

In het pand aan het Singel woonde in de zeventiende eeuw de Amsterdamse burgemeester. Zijn zit- en slaapkamer zijn omgetoverd tot exclusieve hotelkamers, waarvan dit er een is. De marmeren tafel, poef, stoel, bureaustoel, bedsidetable en het hoofdbord achter het bed zijn ontworpen door design studio Nicemakers en gefabriceerd door het Portugese Room2Fit. De gele poef is voorzien van een stof van Designers Guild. Het vloerkleed is van Perletta Carpets. Het bureau is vintage en komt van De Huiszwaluw. De kroonluchter is van Schwung en de andere lampen zijn ontworpen door Nicemakers in samenwerking met Frandsen Project. Het behang is Heliodor van Arte. Alle accessoires werden verzameld door Nicemakers op vlooiemarkten en via Stichting Ontferfd Goed.

HUISKAMER *aan de gracht*

Wijn glazen op tafel, een rij boeken op de plank en een verzameling vazen op de schouw. Er wordt geleefd in deze slaapkamer aan de gracht in Amsterdam. Maar wel door telkens andere bewoners. We kijken binnen bij hotel The Hoxton.

Fotografie ALAN JENSEN Tekst SIMONE LAUTENBACH

Het leren hoofdbord achter het bed, het wandpaneel en het tafeltje naast het bed zijn ontworpen door design studio Nicemakers en gemaakt door Room2Fit. Op het tafeltje een Roberts Radio en daarboven een lamp die door Nicemakers is ontworpen in samenwerking met Frandsen Project. De bedsprei is van Duylaert Home Basics.

Linkerpagina: In de hal aan de kant van het Singel is het marmer behouden. Met verf van het Franse merk Argile zijn strakke cirkels en vlakken op de muren geschilderd. De plafondlamp is van Swung, de wandverlichting van Objet de Curiosité. De metallic tegels op de wand helemaal achterin zijn van Osmunda.

Wie hotel The Hoxton binnenstapt (linksboven via de glazen pui) komt direct terecht in de huiselijke lobby. Interior designer Lotti Lorenzetti creëerde er meerdere zithoeken en stelde ze op in een woonkamerachtige setting. De meubels zijn veelal vintage en komen onder meer van FabriekNL. Aan de raamkant de ruwe muur die tevoorschijn kwam toen de stuc laag eraf werd gebeiteld. De kleur van de houten vloer varieert van donkerbruin tot bijna zwart. Lorenzetti wilde de planken de uitstraling van verbrand hout geven.

Om het gevoel te versterken dat je een studio op de gracht binnenstapt, heeft design studio Nicemakers de hotelkamers voorzien van huisnummers, lantaarns en deuren zoals je die in het centrum van Amsterdam ook tegenkomt. De wandlamp op deze foto is van Objet de Curiosité.

Onder: Via een trap in de lobby bereik je een vide die prachtig uitzicht biedt op de Herengracht. Ook hier maakte Lorenzetti verschillende zithoeken en een kleine bibliotheek.

Rechterpagina: De keuken in The Apartment is een ontwerp van Lorenzetti en geverfd in een blauwe kleur van Farrow & Ball. Het keukenblad is van carrara-marmer en de terrazzo-tegels op de vloer komen uit Frankrijk.

The Hoxton is bezig aan een opmars en zorgt voor opschudding in hotelland. Na twee vestigingen in Londen werd deze zomer de eerste vestiging buiten de eigen landsgrenzen geopend. Maar het houdt niet op bij Amsterdam; er wordt ook druk getimmerd in New York en Parijs. En op het verlanglijstje staan hotels in steden als Barcelona, Kopenhagen en Milaan. ‘We kiezen simpelweg voor steden waar we zelf graag onze tijd doorbrengen, steden die ons inspireren met buurten die passen bij ons merk’, vertelt CEO van The Hoxton Sharan Pasricha vanuit Londen. De formule van The Hoxton is simpel: lokaal en hoogwaardig design, goed eten en een bruisende sfeer voor betaalbare prijzen. En dat pakken ze graag anders aan. The Hoxton is wars van de huidige standaard en normen in de hotelwereld, maar nog meer van de sfeer die hangt in veel hotels en de extra kosten die voor allerlei zaken in rekening worden gebracht. ‘Ik heb in mijn leven al heel wat tijd in hotels doorgebracht en telkens sta ik weer met verbazing te kijken als ze 5 euro vragen voor een flesje water op het nachtkastje, 4 euro voor een KitKat in de minibar en zelfs de wifi in rekening brengen. Het zijn dingen waarvoor je echt niets extra hoeft te vragen’, stelt Pasricha. En dus vind je in de kamers van The Hoxton gratis water en melk – het blijven Engelsen – in de koelkast en zijn andere producten en etenswaren bij de receptie tegen supermarktprijzen verkrijgbaar. Een ander element dat Pasricha wilde aanpakken is de locatie van de receptie, waar je in veel hotels tegenaan loopt zodra je de deuren door bent. ‘Ontmoedigend’, verzucht hij. ‘Als vier paar ogen je aanstaren, krijg je al snel het gevoel dat je je moet verantwoorden voor wat je in een hotel te zoeken hebt. Met als gevolg dat je wel drie keer nadenkt voor je in een hotellobby afspreekt om een drankje te drinken. Onze uitdaging is om dat te doorbreken’. Daarom is de

receptie in het pand aan de Herengracht ‘verborgen’ en stap je na binnenkomst direct de huiselijke lobby in, met achterin een bar en aan de zijkant toegang tot restaurant Lotti’s, vernoemd naar interior designer Lotti Lorenzetti. Lorenzetti ontwerpt voor Soho House, vaste partner van The Hoxton als het gaat om het uitbaten van de horeca. Aan haar de uitdaging om het huiskamergevoel te creëren waar The Hoxton zo dol op is en graag om bekend wil staan, maar ook om iets voor de buurt te maken. ‘De bar, de lobby, het restaurant, ze zijn voor iedereen en je kunt er van alles doen. Van werken tot dansen en van loungen tot dineren en het drinken van een cocktail’, vertelt Lorenzetti.

SPONTANE BESLISSINGEN

In de lobby koos ze ervoor om de meubels in een woonkamerachtige setting op te stellen. Met fluweel beklede stoelen zijn gemixt met leren banken, vintage houten tafels en perzische tapijten. De kleuren zijn warm en uitnodigend en variëren van okergeel, tot diepblauw en felrood. Ook aan accessoires zoals tafellampjes, kussens, schilderijen, gevulde boekenkasten en manden gevuld met hout voor de aanwezige kachels is gedacht. ‘De sfeer is huiselijk en uitnodigend. Ik heb met materialen gewerkt die persoonlijkheid en diepte uitstralen en vaak origineel zijn. Ook heb ik een aantal spontane beslissingen genomen. Toen de bouwvakkers de stuc van de muren hadden gekapt, kwamen daarachter prachtige, ruwe bakstenen muren tevoorschijn die het gebouw veel karakter geven. We hebben toen ter plekke besloten het zo te laten.’ Lorenzetti’s favoriete ruimte is The Apartment, bestaande uit een keuken, patio, spelletjeskamer, eetkamer en studeerkamer. The Hoxton organiseert er onder de noemer Hoxtown maandelijks evenementen voor gasten en inwoners van Amsterdam, maar The Apartment is ook te huur. »

In het midden de zeshoekige spiegel die design studio Nicemakers in samenwerking met designers David Derksen en Lex Pott ontwikkelde. Ook de stoelen, marmeren tafel en staande lamp op de voorgrond werden door Nicemakers ontworpen en geproduceerd door Room2Fit.

'Het voelt er erg crispy en fris. Het is mijn vertaling van een typisch Nederlands appartement.' Lorenzetti is echter niet de enige die haar stempel op The Hoxton Amsterdam heeft gedrukt. Architectenbureau Kentie en Partners werd in de arm genomen om de indeling van het hotel onder handen te nemen en de Amsterdamse designstudio Nicemakers, onder leiding van Joyce Urbanus en Dax Roll, is verantwoordelijk voor de inrichting van de 111 hotelkamers, de gangen, de receptie en de liften. En dat terwijl het jonge stel nog geen ervaring had met hotels en nog nooit zo'n grote opdracht als die van The Hoxton had aangenomen. 'Maar als er een ding is waar ik van houd, is het wedden op de underdog en mensen een kans geven', vertelt Sharan Pasricha. 'Uiteindelijk hebben ze met het resultaat al onze verwachtingen overtroffen.' Voor Urbanus en Roll smaakt de opdracht dan ook naar meer. 'Als je hier op vrijdagavond binnenstapt en je voelt de vibe die hier heerst, denk je: Ik wil nog meer van dit soort projecten doen', zegt Urbanus terwijl ze in het restaurant van haar drankje nipt. Dan, resoluut: 'We hebben geprobeerd die bruisende, maar toch relaxte sfeer in de hotelkamers door te trekken. Het moet voelen alsof je een studiotje op de gracht binnenstapt.' Dat die missie geslaagd is, krijgt het ontwerpersduo van verschillende kanten te horen. 'Het mooiste compliment dat we hebben gekregen, is van mensen die meldden dat ze wel in hun kamer wilden wonen', vertelt Roll.

OP MAAT GEMAAKT

De hotelkamers, in formaat Shoebox, Cosy en Roomy, zijn in twee concepten uitgewerkt. Het verschil zit hem in de ligging van de kamers. De vertrekken in de vier panden aan het Singel zijn blauw geschilderd en de

hoofdborden achter de bedden zijn van hout. In het blok aan de Herengracht zijn de hoofdborden van leer en zijn de muren in twee tinten groen geverfd. 'Eigenlijk is geen enkele kamer hetzelfde. In de praktijk kwamen we erachter dat bepaalde details niet overal even mooi uitkwamen. Daardoor hebben we elke kamer uiteindelijk wel vijftig keer gezien van binnen', aldus Urbanus. De inrichting is van top tot teen op maat gemaakt, maar het meest trots is Nicemakers op de driekleurige spiegel die in samenwerking met de talentvolle designers David Derksen en Lex Pott werd ontwikkeld. En ook het kleding- en bergrek wordt bejubeld. 'Je kunt je nieuwe aanwinsten ophangen of neerzetten op een van de planken en ervan genieten als je in de kamer bent. Door dingen niet achter gesloten deuren te plaatsen, ontstaat een persoonlijke sfeer in de kamer, gaat het leven en voelt het meer eigen', legt Roll uit.

Volgens hem zijn het de details die de kamers een huiselijk gevoel geven. Zo is elke kamer voorzien van kunstwerkjes, wekkers, boeken, blikken en vaasjes. 'Om dat bij elkaar te krijgen zijn we elk weekend om zeven uur opgestaan om markten af te speuren. We wilden in elke kamer minimaal een vintage werk ophangen dus je zou denken: honderdvijftig werken, verzamel wat je kunt verzamelen. Maar nee, dan zijn we ook nog eens heel kritisch', zegt Urbanus. Die visie levert Nicemakers niets anders dan lof op van Sharan Pasricha. Hij noemt de samenwerking met de Amsterdamse studio zijn meest succesvolle tot nu toe. En hoewel The Hoxton tot nu toe altijd heeft samengewerkt met lokale partners en designers sluit hij een weerzien met Roll en Urbanus in de toekomst niet uit. "'To design something for the locals, it's gotta be by the locals.'" Maar in het geval van Dax en Joyce, zeg nooit nooit', besluit Pasricha lachend. ↗